

[Formanden.]

I skrivelse af samme dato meddeler justitsministeren, at han agter skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i midlertidig lov nr. 246 af 9. maj 1917 om landboforeningers og husmandsforeningers auktioner m. m.

I skrivelse af samme dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m. og udvalget angående forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1948 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i § 5, har afgivet betænkninger over de nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. *Rasmussen (Gylling)* ønsker at udtræde af udvalget angående forlængelse og ændring af den midlertidige lovgivning om tillæg til bankloven og til sparekasse-loven. Hvis ingen gør indsigelse imod, at valg af et nyt medlem til det nævnte udvalg foregår i indeværende møde, betragter jeg tingets samtykke hertil som givet. (Op- hold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Rasmussen (Gylling)* har vedkommende gruppe udpeget *Bertel Dahlgaard*. Han er således valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om fortsat udstedelse af stats-spareobligationer.

Spareobligationerne indgik som led i en ordning, der stammer fra juli 1942, og som senere udbyggedes i 1943. På baggrund af den pengerigelighed, der dengang gjorde sig stærkt gældende, blev der indført adgang til tegning dels af 6 måneders skatkammerbeviser, 2-årige statsgældsbeviser samt fra 1943 5- og 10-årige statsobliga-

tioner, dels af de 5½-årige spareobligationer. Provenuet af alle disse lån blev hensat på særlig konto i nationalbanken.

Hjemmelen til udstedelse af disse papirer er stadig blevet fornyet, senest ved den nugældende lov, der udløber med udgangen af indeværende kalenderår. Ved fornyelsen i fjor bortfaldt dog udstedelsen af skatkammerbeviserne, som der ikke længere skønnedes at være brug for.

Som jeg tidligere har haft lejlighed til at omtale, er der i de sidste måneder sket en stramning af pengemarkedet med den følge, at der er indtrådt en vis stigning af renten. En af de naturlige virkninger har været, at tegningen af de 2-, 5- og 10-årige statspapirer, der efterhånden var blevet mindre, nu helt er holdt op siden september måned. Man kan ikke regne med, at nogen ny tegning vil komme i gang, medmindre der foretages en betydelig forhøjelse af renten på disse papirer, og dette mener jeg ikke man skal forsøge. Forholdet er det, at de forudsætninger, hvorunder man i sin tid indførte tegningen af disse papirer, ikke længere foreligger, og derfor mener jeg, at man skal lade adgangen til tegning af de 2-årige, 5-årige og 10-årige statspapirer ophøre og altså ikke forny loven i så henseende.

Derimod stiller sagen sig anderledes med hensyn til spareobligationerne. De tegnes stadig i omtrent samme omfang, og selvom det naturligvis er sparekasserne, der udfører hovedparten af den almindelige private opsparing, mener jeg dog, det ville være urigtigt at standse udstedelsen af spareobligationerne. Hjemmelen til at udstede disse obligationer foreslås derfor forlænget, idet der dog foreslås en mindre ændring af praktisk og teknisk karakter. Forholdet er det, at under den gældende ordning ophører rentebetalingen på spareobligationerne efter 5½ års forløb, fordi man har forudsat, at de på dette tidspunkt ville blive indfriet. Det viser sig imidlertid, at en del af sparerne ikke melder sig og forlanger indfrielse på det tidspunkt, hvor obligationerne er udløbet. Hvis en indehaver af en spareobligation ønsker den forlænget, er han efter den gældende ordning henvist til først at forlange obligationen indfriet og derefter at tegne en ny. Dels for at undgå det dermed forbundne administrative besvær, dels for at undgå, at obligationsejerne lider rentetab ved at melde sig for sent til indfrielse, er der i det foreliggende forslag åbnet adgang til automatisk fornyelse af de forfaldne obligationer, således at fortsat rentetilskrivning vil kunne